

30 Inicial. 1937

1

Estimada Mercè, bona nit, - Vaig a votar
de per-te una carta nocturna. Tot el dia
no m'ha vagat d'escriure, i ara que m'
acabo de posar al lit (?), agabo pluma i
paper per votar de per-te una mena
de serenata epistolar que, però, tu
no sabis fins demà al matí.

És una temporada que em noto molt
plena de molla. No sé si ho heu la calor,
o l'escriure massa, o la malaltia, o
què, però el cas és que em sembla
que el meu entusiasme no funciona
ma d'una manera non com cal.

No et pensis que ho digui per parlar no.
Quan l'altre dia et parlava de "l'immens
mens esport", deia una cosa inco
recta, o poc salut ja ho sé, però era
la pura veritat. Pensar, i sentir, i
sentir, em costa un esport. Sembla
com si m'hagués venut d'una
clava d'indiferència i d'ango
niment. Potser és la soledat en
què he de passar els dies? No ho
dec saire car, de fet, sempre he sig

30-VII-57 17

ent sol, encara que potser no amb una
soledat tan accentuada i tan crònica
com ara. No dic tot això per
fer-li interessant, sinó per justifi-
car-me, i per demanar-te que
em perdonis la vulgaritat i
la unidor d'aquests contes meus.

Sé que són brosses i sense
solta, però sóc incapaç, ara com ara,
de fer res amb cap ni pens. Si
tens paciència i no et causes el
aquest amic tan lleis, potser amb
la pena ajuda i la del temps, seré
capaç d'escriure't amb més
"entrain".

Estic segur que si tingues a la
mà les cartes que t'he escrit clare-
ment, jo també estaria temptat de
demand-les. No ho faria, però, per què
veç que allò que es destrueix és irre-
meiablement perdut, i, qui sap! potser
d'aquí 50 anys en distància de tornar
a rellegir aquesta correspondència. Si
ara, les meves cartes em molesten, que

no lleixin-les i he-me el càrrec que no 2
existeixen, tot guardant-les en reserva
per totes les possibilitats del futur.

Com ja deus haver pensat, he escrit
les reflexions precedents tant per sin-
ceritat com per veure si et contengo
de no fer més sacrificis.

És un bon estona que raris tingis
l'honor de parlar-te ahir, et vauj
exposar les meves preocupacions res-
pecte a probables inconveccions que
hauré comés ~~sempre~~ involuntària-
ment. És un pensu que ja d'auj
advertis-te, al principi de tracta-
no, que jo era, en realitat, bastant
mal educat. Això tranquilitza una
mica la meua consciència, car, al
menys, no podies uir-dar a engany.

De tota manera, voldria que no
haguessis de perdonar-me més que
les coses que em vauj impotent a
evitar, i paré de la meua part tot
el possible per ser, a'ora en davant,
un perfecte Myself. És la meua

cartes, potant gran una a dretaria
al·lo que es pot dir, d'allo que
cal callar, encara que no se' pas
com mi ho pare' com tu em dius
que vos estan a punt d'estrivar la
terra permettr una carta perquè "estis
segura que no s'ha d'escuir ~~de~~
aquesta manera", i jo he llegit
repetides vegades aquesta carta, i
no mi ha estat possible de considerar
per on reca. Es una carta com
fo seria feliç de poder escriure, i que
qualquer persona que la llegís la
trobaria molt bé, encara que
ho soci de l'Associació d'idealistes
naïctics.

Ara mateix, ¿Puc parlar-te de les
carrises de dormir de la Sta de
les mines, o es una inconvenien-
cia? I cal dir que encara vau
ser incident, com si vau parlar de la
Sta de les mines bon perquè no
em va semblar correcte parlar de
les carrises de dormir d'una altra

senyoreta que les era molt semblants)
i que ella mateixa té molt de
comú amb aquella. -- Qui sap si
hi us i tot el bolet que, segons tu,
la sta de terpinasse em donaria si
m'hequés el cap!

No he volgut mai ser galant amb
les senyores, i no sabia ser-ho
amb els senyors. És per això que pots
creure'm quan et dic que et va
hè el vestit d'estamenga, i quan
t'afirmo que les coses d'en
Vilalta m'interessen molt. No et
negaré que, al principi, el meu
interès per ell per altra cosa que
un reflexe del meu interès per tu.
Però el poc que coneix d'ell, les
coses que me n'han contat, tot
habejat, ha que ara ja m'interessi
ben sincerament per ell mateix,
i fins i tot que no el trobi en
falta alguna vegada

30-VII-32 (B)

Es una història que guardis tan rogare
coses d'ell. En Velilla em ha parlat
d'un. Ullie que traduria i que
hom va extrair-li al tren quan
acabava d'entrestar-lo. I tots aquets
contes! no tindies manera de
recuperar-los? Tot el que em
deixis llegir d'aquest amic seia
ben viu a les meves mans.
No recordo gens la conversa que
tinguérem la vetlla en que vau
tenir la dansa ~~sabot~~ perquè
l'avi - null dia la més recent -
Parlairem d'ell, d'en Vilalta? Algun
dia rependrem la conversa. No
tenis gens el meu pollet. És molt
indòcil i molt incontrolat, però les
seves pacències són ingenues i amue
roses. És incapaç de fer mal a
una Mercè -

ni he quedat esparruat - de que parlo
de relíquies i de paper del Japo
he guardat hi els meus versos. No
hem bones, Mercè, o ara sí que
m'empipen. Per evitar que faci
coses estranyes he pensat que te'ls
recopiaré en fulls solts de paper de
habba i així no hi haurà manera
que atemptis contra la seva digni-
tosa humilitat. -

Per recte al st mant que dius que
t'ha pensat en Joan març que sí
i injust sí jo no sé el viure d'
anomenar elegia aquell meu poema.
Però devia ver-ho, en tot cas, amb
la lleugeresa que m'és habitual, car
aquells versos no tenen res de plans
mírols, d'elegiacs. Són una barreja de
desesperació i de serenitat, però sense
cap mica de queixa. Hauria pensat
titular-los "Invocació", però he de

* s'edit deida. los sense títol, i per los pece
dis, únicament, d'aquest lloc de
Mallorca que en Sales m'ha d'
entre els que vau proposar-li

Se misseam per volent, calomnie, la mort.
La seva data és 29-IX-36; la de
"Clac' a l'estany" ?-IV-36.

Les dates de Parisatges de Schubert, Cominy
Fondats, i el salzer i el diuer, són tal
com les tens.

Les més per aquesta nit.

Ten i de la sta de l'episcopat

Mària

Quan et vaig tornar la carta di en Sales no,
hi haviaig nos altres, per altra, la nota que
amb l'altre que tu m'hi haviaig inclò?
No la trobo entre els meus papers.